

Саць Анжела Русланівна
Сухорольський Петро Михайлович

Зовнішня політика Індії в контексті російсько-української війни

УДК 327.8(540): 355.48(470+571:477)

DOI [https://doi.org/10.24195/2414-](https://doi.org/10.24195/2414-9616.2025-5.30)

9616.2025-5.30

Стаття поширюється на умовах ліцензії
CC BY 4.0

Саць Анжела Русланівна
магістрантка кафедри політології
та міжнародних відносин
Національного університету «Львівська
політехніка»
вул. Степана Бандери, 12, Львів,
Україна
ORCID: 0009-0000-3318-2814

Сухорольський Петро Михайлович
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри політології
та міжнародних відносин
Національного університету «Львівська
політехніка»
вул. Степана Бандери, 12, Львів,
Україна
ORCID: 0000-0002-1689-3283

Стаття присвячена дослідженню особливостей зовнішньої політики Індії в умовах трансформації системи міжнародних відносин після початку російсько-української війни. Для досягнення цієї мети визначено засади і принципи, якими керується Індія у формуванні своєї зовнішньої політики; проаналізовано чинники, що впливають на її зовнішньополітичну позицію щодо російсько-української війни; оцінено ефективність сучасної зовнішньої політики Індії та її вплив на статус цієї держави на міжнародній арені. Встановлено, що Індія дотримується політики нейтралітету й балансування між різними сторонами протистояння, прагнучи захищати передусім власні національні інтереси і посилювати свою роль у міжнародній політиці. Досліджено ключові чинники, що визначають позицію Індії: геополітичні (суперництво з Китаєм і Пакистаном, роль у Південній Азії), історичні (політика неприєднання, дружба з СРСР), економічні (вигода від торгівлі з Росією, економічні зв'язки зі США та ЄС), військово-технічні (імпорт озброєнь) та ідеологічні (орієнтація на багатополлярність та мирне вирішення спорів). У роботі доведено, що нейтральна позиція Індії пов'язана з її прагненням зберегти стратегічну автономію й водночас отримувати економічні вигоди від співпраці з Росією й Китаєм, з одного боку, та із Заходом – з іншого. Втім, така політика обмежує можливості Індії посилювати свій авторитет як глобального лідера. У висновках відзначено необхідність диверсифікації постачань військової продукції для зниження ризиків, а також активізації миротворчих ініціатив і зміцнення дипломатичного іміджу задля підвищення статусу цієї держави на міжнародній арені. Підкреслено, що від теперішніх рішень, які стосуються економічних вигод, сталих закордонних партнерств і міжнародної відповідальності, залежатиме те, яку роль в системі міжнародних відносин відіграватиме Індія у майбутньому.

Ключові слова: Індія, російсько-українська війна, зовнішня політика, нейтралітет, балансування, міжнародні відносини, Глобальний Південь.

Вступ. Російсько-українська війна, що триває з 2014 р. і набула форми повномасштабного конфлікту після російського вторгнення на територію України у 2022 р., має неабиякий вплив на всю систему міжнародних відносин. Російська агресія кинула виклик міжнародній безпеці й стабільності, на що світова спільнота відреагувала по-різному. Позиція Індії щодо цього конфлікту привертає особливу увагу, оскільки вона має статус однієї з провідних держав Глобального Півдня, зростаючу вагу у світовій економіці та бере активну участь в двосторонніх і багатосторонніх форматах співпраці з різними акторами міжнародних відносин. Індія займає неоднозначну позицію щодо російсько-української війни, успішно дотримуючись політики балансування й одночасно орієнтуючись на власні національні інтереси. Тому дослідження позиції Індії щодо російсько-української війни є актуальним і потрібним не лише для кращого розуміння її двосторонніх відносин із Росією та Заходом, а й для визначення загальних тенденцій глобальної політики у XXI ст.

Теоретичну основу статті становлять вітчизняні та зарубіжні джерела, що дає змогу зробити детальний аналіз зовнішньополітичної позиції Індії щодо російсько-української війни. Українські науковці, такі як Лукаш О., Тихоненко І. [10], Борділовська О. [1], Гриценко А. [2] та Лоссовський І. [4], розглядають проблему в локальному кон-

тексті й фокусуються на значенні позиції Індії для України. Наукові праці іноземних авторів, таких як Verma R. [16], Javed R., Javed A. [9], Chakraborty D., Chakraborty A. [7], Sharma B., Bhola V. [15], Capur S. [6] та інших, розкривають ключові аспекти індійської зовнішньої політики, вплив війни на її рішення й стратегічні пріоритети, а також економічні й безпекові інтереси та перспективи подальшого розвитку країни. Вказані джерела дозволили проаналізувати історичну основу зовнішньої політики Індії й продемонструвати прагнення цієї країни зберегти статус нейтрального, але впливового актора Глобального Півдня. У роботі також використані публікації періодичних видань і ЗМІ, що фіксують приклади практичних дій Індії у сферах дипломатії, економіки та торгівлі енергоресурсами.

Мета та завдання. Мета статті – визначити і схарактеризувати особливості зовнішньої політики Індії в контексті російсько-української війни. Задля досягнення мети необхідно реалізувати такі завдання: 1) встановити засади і принципи, якими керується Індія у формуванні своєї зовнішньої політики; 2) визначити чинники, що впливають на її зовнішньополітичну позицію; 3) оцінити перспективність сучасної позиції Індії в умовах російсько-української війни та її вплив на роль і статус цієї держави на міжнародній арені.

Методи дослідження. В роботі використано загальнонаукові методи дослідження, передусім

аналіз – для визначення чинників, що впливають на зовнішньополітичну позицію Індії, та синтез – для формулювання висновків щодо результативності зовнішньої політики Індії з огляду на тактичні і стратегічні цілі. Історичний метод застосовано для дослідження становлення принципів і засад зовнішньої політики Індії з часу здобуття нею незалежності.

Результати. Позиція Індії щодо російсько-української війни залишалася практично незмінною ще з 2014 р. Вона прямо не засуджувала Росію за її дії, проте й не підтримувати агресію проти України. Навіть після повномасштабного вторгнення у 2022 р. позиція Індії не стала жорсткішою. Хоча вона й наголошує на тому, що зараз не час для війни й потрібно вирішувати суперечки виключно мирним шляхом, проте відмовляється підтримувати резолюції ООН, пов'язані з війною й критикою Росії. Так, із 21 резолюції ООН Індія підтримала лише одну, що стосувалася можливості президента України Володимира Зеленського брати участь в онлайн-режимі у засіданнях Ради Безпеки ООН та Генеральної Асамблеї ООН [16, с. 585-586]. У лютому 2025 р. Генеральна Асамблея ООН ухвалила ще дві резолюції щодо війни в Україні. Було подано дві версії: українську та американську. Українська резолюція засуджувала російську агресію та вимагала виведення російських військ зі своєї території. Натомість американська резолюція закликала якнайшвидше припинити конфлікт та встановити мир між Україною та Росією. Індія утрималася від голосування за обидві з цих резолюцій, не підтримуючи ініціативи України й Заходу та не голосуючи проти [5].

Водночас Індія надає Україні гуманітарну допомогу. Крім того, привертає увагу факт, що Індія скасувала щорічну зустріч з Росією на найвищому рівні на початку грудня 2022 р. після того, як остання вдалася до шантажу ядерною зброєю. Варто зазначити, що такі зустрічі відбувалися на постійній основі з 2000 р., за винятком періоду загострення пандемії COVID-19. За даними іноземних джерел, Нарендра Моді вирішив відмінити візит після саміту ШОС в Узбекистані, на якому прем'єр-міністр ще раз висловив свою позицію, що потрібно зупинити цю війну і вдатися до дипломатії й переговорів [10, с. 143].

Незважаючи на нейтральність Індії, прем'єр-міністр країни висловлював прагнення стати посередником в цій війні. Він навіть висунув свій мирний план врегулювання конфлікту, який передбачав використання виключно дипломатичних засобів, зокрема саме переговорів, для завершення війни. Одним із пунктів плану було те, що Росія повинна бути присутня за столом переговорів. Індійську кандидатуру підтримали дві ворогуючі сторони, оскільки обидві мають з Індією стабільні й неконфліктні відносини. У 2024 р. Моді відвідав Україну

та Росію. Візит очільника Індії в Москву в Україні сприйняли негативно, оскільки він відбувся за кілька годин після російського обстрілу України, руйнування дитячої лікарні в Києві та вбивства 41 людини. Можливо, прагнення зберегти свій імідж стало однією із причин того, що вже через місяць, в серпні, Моді відвідав Київ в День Державного прапора України. Також Індія брала участь у Швейцарській мирній конференції, проте не підписала комюніке.

Таким чином можна зробити висновок, що Індія прагне відігравати важливу роль у врегулюванні російсько-української війни, хоча й дотримується політики балансування й нейтралітету [1]. Ймовірно, Моді прагне бути посередником в конфлікті через бажання підвищити позицію своєї держави на міжнародній арені й посилити її роль у справі вирішення глобальних конфліктів. Отже, в здійсненні зовнішньої політики ця держава керується передусім власними національними інтересами й прагне зберігати баланс сил в системі міжнародних відносин.

У цьому контексті важливо проаналізувати чинники, які впливають на позицію Індії щодо російсько-української війни. Їх умовно можна поділити на геополітичні, історичні, економічні, військово-технічні та ідеологічні. Перша група стосується розташування Індії та політичних викликів і перспектив, які з цим пов'язані. Йдеться про її відносини з сусідами, а також про прагнення здобути роль лідера в регіоні Південної Азії.

Індія намагається стати одним із центрів сили у світі, а в основі її бачення сучасної системи міжнародних відносин лежить мультиполярний світовий порядок [10, с. 143–144]. Найбільшим конкурентом для Індії в регіоні є Китай. Здавна між цими країнами існували прикордонні конфлікти, які й досі не є до кінця вирішеними. У війні Росії проти України Індія не може повністю стати на сторону Заходу, оскільки не готова вступати в конфлікт інтересів з Китаєм. З іншого боку, Індія боїться зближення Росії з Китаєм й втрати давнього союзника. Вона вбачає загрозу для себе в повному ослабленні РФ, оскільки остання може перетворитися на молодшого партнера Китаю, що повністю змінить баланс сил в регіоні, чого Індія допустити не може. Ідеальним станом для неї видається баланс сил, за якого жодна з держав, особливо Китай, не стає потужнішою за інших. Таким чином, Індія намагається балансувати між Заходом і Росією, одночасно підтримуючи гарні відносини з обома сторонами. Індійський нейтралітет в російсько-українській війні базується та уявленнях про те, що Росія не лише допоможе врівноважити Китай, а й стримати Пакистан – ще одного ворога-сусіда Індії [4, с. 193-194].

Протистояння Індії з Пакистаном тісно пов'язане з наступним чинником, який впливає на позицію Індії – історичним. З часу здобуття незалеж-

ності й виходу з Британської колоніальної імперії у 1947 р. Індія дотримувалася політики неприєднання. Проте вже з 1955 р., після візиту лідера СРСР до Індії, остання побудувала тісні відносини з Союзом. Він підтримував Індію у війні з Пакистаном 1971 р. за Кашмір – територію постійної конфронтації. Пакистан підтримували впливові держави, такі як США, Велика Британія і Китай, тому для Індії заручення радянською підтримкою було надзвичайно важливим. Зокрема, Радянський Союз накладав вето на всі резолюції в Раді Безпеки ООН, які мали негативний вплив на Індію в цьому конфлікті. Такі дії стали основною для формування дружби й взаємодовіри між державами, які збереглися й після розпаду СРСР, але вже з Росією [15, с. 11.3–11.4].

Історичний чинник також пов'язаний з колоніальним минулим країни. Довгий час Індія перебувала під контролем Великої Британії. Тому після здобуття незалежності вона відкинула можливість приєднатися до одного з протиборчих блоків під час холодної війни: США чи СРСР. Натомість Індія стала лідером Руху неприєднання, просуваючи ідеї антиколоніалізму, поваги до суверенітету й територіальної цілісності та невтручання у внутрішні справи держав. Цей світогляд сформував засади зовнішньої політики Індії, чинні і на теперішньому етапі. Саме тому вона не бажає приєднуватися до будь-якої сторони в сучасних конфліктах та наголошує на дотриманні нею нейтралітету [11, с. 46-48].

Цінності, покладені в основу Руху неприєднання, формують основу ідеології, що впливає на позицію Індії щодо російсько-української війни. Ця держава розглядає війну крізь призму протистояння Заходу та Сходу і тому вважає доречним дотримуватися нейтральної позиції і провадити обережну зовнішню політику з цього питання, яка покликана забезпечити її незалежність від політики великих держав та рівноправний статус [9, с. 166-167]. У цьому контексті Індія позиціонує себе як миролюбна держава, яка вирішує конфлікти виключно мирним шляхом, високо цінує міжнародне право та ще з часів Джавахарлала Неру протистоїть імперіалізму й військовим союзам, закликаючи до мирного вирішення конфліктів і вибудовуючи дружні відносини з усіма народами [13, с. 3]. Таким чином її інтерпретації сучасних подій ігнорують колоніальний характер російсько-української війни та грубі порушення принципів міжнародного права з боку Росії.

Економіка відіграє надзвичайно важливу роль для Індії, оскільки держава активно розвивається та претендує на роль глобального економічного лідера. У близькому майбутньому ця країна може стати третьою економікою світу, а за кількістю населення вже займає першу позицію. Саме тому і в контексті російсько-української війни Індія передусім враховує свої економічні інтереси. З почат-

ком повномасштабного вторгнення багато держав ввели санкції проти Росії, а також відмовилися від закупівлі російських нафти і газу. Індія скористалася цією ситуацією, налагодивши постачання російських енергоресурсів за значно зниженими цінами. Під час візиту в Москву в листопаді 2022 р., міністр закордонних справ Індії С. Джайшанкар на спільній прес-конференції з міністром закордонних справ Росії С. Лавровим зазначив, що вважає РФ надійним партнером, який пройшов перевірку часом, та наголосив на прагненні Індії продовжувати закупівлю російської нафти. Ба більше, у 2024 р. Індія почала переговори щодо прийняття договору про вільну торгівлю з Євразійським економічним союзом, в якому домінантною силою є Росія [13, с. 4-6]. Ще однією перевагою для Індії є можливість використання для розрахунку з Росією своєї національної валюти рупії, що значно полегшує торгівлю в енергетичній сфері й убезпечує її від негативного впливу коливань курсу валют [7, с. 1–2].

У 2025 р. питання масштабної закупівлі Індією російської нафти привернуло увагу міжнародного співтовариства і персонально президента США Д. Трампа, який неодноразово публічно пов'язував з цим чинником накладення великих додаткових мит на індійські товари. Упродовж осені 2025 р. обидві сторони озвучили багато різних заяв щодо можливості скорочення закупівлі Індією російських енергоресурсів [14]. Проте станом на жовтень 2025 р. важко спрогнозувати, чи дійсно Індія відмовиться від російської нафти, адже ситуація постійно змінюється. У будь-якому разі, Індія зважуватиме всі економічні вигоди і втрати від кожного варіанту, включаючи перспективу зниження тарифної ставки і укладання торговельної угоди зі США, та ухвалюватиме прагматичне рішення. Відзначимо, що відносини з ЄС також важливі для індійської економіки, адже Союз є великим ринком для експорту індійських товарів, джерелом інвестицій та партнером у сфері відновлювальних джерел енергії. Наприклад, Індія разом з Францією були засновниками Міжнародного сонячного альянсу, спрямованого на розвиток сонячної енергетики [10, с. 144; 7, с. 3–4].

Що стосується співпраці з РФ, то ще одним важливим напрямком є імпорт Індією алмазів. Ще у 2023 р. країнам вдавалося обходити санкції й успішно розвивати торгівлю в цій сфері, проте внаслідок запровадження нового пакету санкцій G7 щодо російської алмазної продукції ситуація значно ускладнилась. Після цього Індія не може вільно закуповувати російську сировину й обробляти алмази на своїй території, тому імпорт російських алмазів у 2024 р. скоротився на 23%, порівняно з 2023 р. [2, с. 3; 3].

Таким чином, можна зробити висновок, що дотримання нейтральної позиції є оптимальним варіантом для Індії з огляду на розвиток її еконо-

міки, оскільки вона вдало балансує між різними таборами і отримує значну вигоду від співпраці з кожним із них. Проте тиск американської адміністрації і санкції Заходу значно ускладнюють процес балансування. Тому теперішню ситуацію аж ніяк не можна вважати стабільною, адже у майбутньому Індії, ймовірно, доведеться робити вибір на користь однієї зі сторін протистояння.

Військово-технічні чинники пов'язані з економічними, адже вони стосуються закупівлі зброї та військового обладнання. Індія не може відкрито протистояти Росії, оскільки майже половина її військового імпорту надходить саме з РФ. Це показник був ще більшим раніше, проте з кожним роком Індія прагне зменшити військову залежність від Росії шляхом диверсифікації джерел постачання зброї. Тому вона нарощує співпрацю в цій галузі зі США, Ізраїлем, Францією тощо [15, с. 11.4].

Позиція Індії має велике значення як для ворогуючих сторін в російсько-українській війні, так і для глобальної системи загалом. З одного боку, Індія заявляє про себе як про миролюбну державу, яка прагне виступати посередником у врегулюванні конфліктів, хоча реальних дієвих ініціатив із мирного врегулювання вона поки що не запропонувала. Держави ЄС та США очікували від Індії жорсткішої позиції щодо Росії, натомість остання утримувалася під час важливих голосувань в органах ООН та не засудила російську агресію. Така політика підриває стратегічне партнерство Індії з Заходом. Балансування між різними полюсами впливу також може послаблювати Індію на міжнародній арені і підривати її авторитет, оскільки відсутність чіткої позиції нехарактерна для глобального лідера, яким Індія прагне стати. Якщо б політика цієї держави щодо війни була активніша, однозначніша і принциповіша, а її ініціативи щодо посередництва і дипломатичного врегулювання – помітнішими і реальнішими, то Індія могла б значно покращити свій міжнародний імідж. Це особливо важливо для держави, яка надає своїй політиці в ООН великого значення та прагне реформувати Раду Безпеки на свою користь. З іншого боку, позиція Індії сприяє утвердженню багатополарності, за якої немає єдиного центру впливу, а існує багато сильних акторів. Вона співпрацює і з Росією, і зі США, зокрема й для того, щоб різними способами стримувати Китай [2, с. 3–4].

Висновки. Підсумовуючи позицію Індії в контексті російсько-української війни варто зазначити, що до цього часу вона досить вдало балансує між різними полюсами впливу в міжнародних відносинах і підтримує імідж миролюбної та нейтральної держави. Індії вдалося зберегти співпрацю з РФ, особливо в економічній та військовій сферах, і навіть наростити імпорту товарів за низькими цінами задля забезпечення зростання своєї економіки максимально швидкими темпами. Її зовнішня політика

прагматична та спрямована на максимізацію вигод від співпраці не лише зі США та Росією, але й з Китаєм, якого вона одночасно прагне стримувати і розвивати з ним співробітництво в сферах економіки, фінансів і технологій. Ще одним важливим партнером Індії є ЄС, зокрема в галузях зеленої енергетики та інвестицій. Значне погіршення відносин з будь-ким із них принесе збитки для індійської економіки та послабить її на міжнародній арені. Водночас глобальна ситуація може поставити її перед вибором, за якого подальше балансування між різними центрами сили стане неможливим.

З огляду на безпекові інтереси Індії важливо продовжувати диверсифікувати джерела постачання озброєння, оскільки залежність від однієї країни-постачальника пов'язана з істотними загрозами. Одним із варіантів розв'язання цієї проблеми є розвиток національного оборонного потенціалу, зокрема власного виробництва зброї та військових технологій. Це дасть змогу зменшити залежність від інших держав та, за потреби, самостійно забезпечувати себе всім необхідним.

У довгостроковій перспективі Індія прагне балансувати між економічною вигодою та іміджем відповідального глобального актора, що сприяє миру і стабільності у світі. Вона позиціонує себе як миролюбна держава, прихильник міжнародного права та противник всіх форм імперіалізму. З цих принципів вона й виводить свою нейтральну позицію в російсько-українській війні, яку ця держава розглядає крізь призму тривалої історії протистояння Росії і Заходу, одночасно ігноруючи колоніальний та імперський характер російської політики та численні грубі порушення Росією засадничих норм міжнародного права. Така політика Індії, попри тактичні вигоди, може зашкодити в досягненні стратегічних цілей. Її можуть сприймати за кордоном як намагання «всидіти на двох стільцях» та вихолостити зміст принципів заради економічної вигоди. Сучасна індійська політика балансування не дозволяє цій державі активніше долучатися до миротворчих процесів і зміцнювати свій статус як глобального лідера. Ймовірне загострення глобального протистояння у майбутньому матиме наслідком підвищення невдоволення позицією Індії у різних таборах, що загрожує значним погіршенням відносин з важливими для неї державами-партнерами.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Борділовська О. Посередницькі зусилля Індії: чи зможуть вони зупинити війну в Україні? Аналіт. зап. Київ: НІСД, 2024. 7 с. URL: <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/mizhnarodni-vidnosyny/poserednytski-zusylyya-indiyi-chy-mozhut-vony-zupynyty-viynu-v>
2. Гриценко А. Особливості відносин Індії з РФ і КНР в умовах російської агресії проти України. Аналіт.

звіт. Київ: Центр міжнародної безпеки, 2023. 8 с. URL: <https://analytics.intsecurity.org/india-relations-russia-china/>

3. Іванов О. Символ імперської розкоші. Росія втратила половину доходів від продажів одного з найдорожчих ресурсів. NV. 2025. URL: <https://biz.nv.ua/ukr/markets/dohodi-rosiji-vid-prodazhu-almaziv-na-naybilshiy-rinok-vpali-mayzhe-vidvichi-50497627.html>

4. Лоссовський І., Крупеня І. Причини азійського нейтралітету щодо російсько-української війни. *Україна дипломатична*. 2023. Вип. 24. С. 187–203.

5. Ульяновська М. Генасамблея ООН ухвалила дві версії резолюцій щодо війни в Україні – українську та американську. *Голос Америки*. 24.02.2025. URL: <https://www.holosameryky.com/a/oon-golosue-za-resolucii-po-ukraini/7986239.html>

6. Capur S. P. Diverging US and Indian Approaches to Europe: The Problem of Ukraine. *ORF*. 2022. № 546. 12 p.

7. Chakraborty D., Chakraborty A. Russia-Ukraine War and Trade in Energy Products: Strategic Gains for India. *Politico magazine*. 2023. Vol. 15, №1-2. P. 1–14.

8. Ciorciari J. D. India's continuing quest for great-power status. *The Fletcher Forum of World Affairs*. 2025. Vol. 49, Is. 2. P. 233–254.

9. Javed R., Javed A. The transition in the foreign policy of India and its choices in the Russia-Ukraine war. *Migration Letters*. 2024. Vol. 21, №11. P. 164–174.

10. Lukash O. I., Tykhonenko I. V. India in the context of the Russian-Ukrainian war and the prospects of Indo-Ukrainian cooperation. *Political Life*. 2023. № 4. P. 141–148.

11. Miholjic N. The non-aligned movement: In pursuit of validity and relevance in the contemporary global order. *Caucasus Strategic Perspectives*. 2020. Vol. 1, Is. 1. P. 45–58.

12. Panda J. Can India advance peace in Ukraine? United States Institute of Peace. 14.01.2025. URL: <https://www.usip.org/publications/2025/01/can-india-advance-peace-ukraine>

13. Park Y.S. India's diplomatic strategy in great power rivalry. *International Journal of Social Sciences Perspectives*. 2025. Vol. 16, №1. P. 1–12.

14. Renshaw J., Verma N. US says India halves Russian oil imports, sources say no cuts seen. Reuters. 17.10.2025. URL: <https://www.reuters.com/business/energy/india-already-cutting-russian-oil-imports-by-50-after-us-talks-white-house-2025-10-16/>

15. Sharma B., Bhola V. Russia Ukraine War; Implications for India's Interest: An Analysis. *Ascent International Journal for Research Analysis*. 2023. Vol. VIII, Is. IV. P. 11.1–11.10.

16. Verma R. Interests trump principles and values: India's neutrality in the Russian-Ukraine war. *Contemporary Security Policy*. 2024. Vol. 45, Is. 4. P. 585–598.

nya/mizhnarodni-vidnosyny/poserednytski-zusylyia-indiyi-chy-mozhut-vony-zupynyty-viynu-v [in Ukrainian].

2. Hrytsenko, A. (2023). Osoblyvosti vidnosyn Indii z RF i KNR v umovakh rosiiskoi ahresii proty Ukrainy [The peculiarities of India's relations with Russia and China in the context of Russian aggression against Ukraine]. Kyiv: Tsentr mizhnarodnoi bezpeky. 8 p. Retrieved from: <https://analytics.intsecurity.org/india-relations-russia-china/> [in Ukrainian].

3. Ivanov, O. (2025). Symvol imperskoi rozkoshi. Rosiia vtratyla polovynu dokhodiv vid prodazhiv odnogo z naidorozhchychk resursiv [A symbol of imperial luxury. Russia has lost half of its revenue from sales of one of its most expensive resources]. NV. Retrieved from: <https://biz.nv.ua/ukr/markets/dohodi-rosiji-vid-prodazhu-almaziv-na-naybilshiy-rinok-vpali-mayzhe-vidvichi-50497627.html> [in Ukrainian].

4. Lossovskiy, I., & Krupenia, I. (2023). Prychyny aziiskoho neitralitetu shchodo rosiisko-ukrainskoi viiny [Reasons for Asian neutrality regarding the Russian-Ukrainian war]. *Ukraina dyplomatychna*, 24, pp. 187-203 [in Ukrainian].

5. Ulianova, M. (2025). Henasambleia OON ukhvalyla dvi versii rezoliutsii shchodo viiny v Ukraini – ukrainsku ta amerykansku [The UN General Assembly has adopted two versions of resolutions on the war in Ukraine – Ukrainian and American]. *Holos Ameryky*. Retrieved from: <https://www.holosameryky.com/a/oon-golosue-za-resolucii-po-ukraini/7986239.html> [in Ukrainian].

6. Capur, S. P. (2022). Diverging US and Indian Approaches to Europe: The Problem of Ukraine. *ORF*, 546, 12 p.

7. Chakraborty, D., & Chakraborty, A. (2023). Russia-Ukraine War and Trade in Energy Products: Strategic Gains for India. *Politico magazine*, 15(1-2), pp. 1–14.

8. Ciorciari, J. D. (2025). India's continuing quest for great-power status. *The Fletcher Forum of World Affairs*, 49(2), pp. 233-254.

9. Javed, R., & Javed, A. (2024). The transition in the foreign policy of India and its choices in the Russia-Ukraine war. *Migration Letters*, 21(11), p. 164–174.

10. Lukash, O., & Tykhonenko, I. (2023). India in the context of the Russian-Ukrainian war and the prospects of Indo-Ukrainian cooperation. *Political Life*, 4, pp. 141–148.

11. Miholjic, N. (2020). The non-aligned movement: In pursuit of validity and relevance in the contemporary global order. *Caucasus Strategic Perspectives*, 1(1), pp. 45-58.

12. Panda, J. (2025). Can India advance peace in Ukraine? United States Institute of Peace. Retrieved from: <https://www.usip.org/publications/2025/01/can-india-advance-peace-ukraine>

13. Park, Y.S. (2025). India's diplomatic strategy in great power rivalry. *International Journal of Social Sciences Perspectives*, 16(1), pp. 1-12.

14. Renshaw, J., & Verma, N. (2025). US says India halves Russian oil imports, sources say no cuts seen. Reuters. Retrieved from: <https://www.reuters.com/business/energy/india-already-cutting-russian-oil-imports-by-50-after-us-talks-white-house-2025-10-16/>

REFERENCES:

1. Bordilovska, O. (2024). Poserednytski zusylia Indii: chy zmozhut vony zupynyty viynu v Ukraini? [India's mediation efforts: can they stop the war in Ukraine?]. Kyiv: NISD. 7 p. Retrieved from: <https://niss.gov.ua/doslidzhen->

15. Sharma, B., & Bhola, V. (2023). Russia Ukraine War; Implications for India's Interest: An Analysis. *Ascent International Journal for Research Analysis*, VIII(IV), pp. 11.1–11.10.

16. Verma, R. (2024). Interests trump principles and values: India's neutrality in the Russian-Ukraine war. *Contemporary Security Policy*, 45(4), pp. 585–598.

India's foreign policy in the context of the Russian-Ukrainian war

Sats Angela Ruslanivna

Master's Student at the Department
of Political Science and International
Relations
Lviv Polytechnic National University
Stepana Bandery str., 12, Lviv, Ukraine
ORCID: 0009-0000-3318-2814

Sukhorolskyi Petro Mykhailovych

PhD, Associate Professor
at the Department of Political Science
and International Relations
Lviv Polytechnic National University
Stepana Bandery str., 12, Lviv, Ukraine
ORCID: 0000-0002-1689-3283

The article is devoted to the study of the peculiarities of India's foreign policy in the context of the transformation of the system of international relations after the beginning of the Russian-Ukrainian war. To achieve this goal, the ideas and principles that guide India in shaping its foreign policy are identified; the factors influencing its foreign policy position on the Russian-Ukrainian war are analysed; and the effectiveness of India's current foreign policy and its impact on the status of this state in the international arena are assessed. It is determined that India adheres to a policy of neutrality and balancing between the opposing sides, seeking first and foremost to protect its own national interests and strengthen its role in international politics. The study identifies the key factors shaping India's position: geopolitical (rivalry with China and Pakistan, role in South Asia), historical (non-alignment policy, friendship with the USSR), economic (benefit from trade with Russia, economic ties with the US and EU), military (arms imports), and ideological (orientation towards multipolarity and peaceful resolution of international disputes). The paper shows that India's neutral stance is linked to its desire to maintain strategic autonomy while reaping economic benefits from cooperation with Russia and China on the one hand, and with the West on the other. However, such a policy limits the country's ability to strengthen its authority as a global leader. The conclusions highlight the need to diversify military supplies in order to reduce risks, as well as to intensify peacekeeping initiatives and strengthen diplomatic image in order to raise the status of this country in the international arena. It is emphasised that decisions concerning economic benefits, stable foreign partnerships and international responsibility will be crucial for India's future role in the system of international relations.

Key words: India, Russian-Ukrainian war, foreign policy, neutrality, balancing, international relations, Global South.

Дата першого надходження рукопису до видання: 25.10.2025
Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 21.11.2025
Дата публікації: 15.12.2025